

Siyah Beyaz Düşler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Mayıs 2018

Siyah beyaz düşler...

Bir ömrün resitali,
Kapalı perdenin arkasına gizlenmiş
Naif çetelesi ömrü hayatın:
Haykıran imler bir de büyüğü,
Göğün nakşeden sihride.

Denli densiz hoyrat siluet:
Kâh göğün karası
Kâh mabedi
Olmazsa olmazı büyüyen
Hayaller perde perde:
Açılıp kapanmasına ramak kala
Aradan çekilen seyirci
Yine tokadı nefsin,
Kayıp bulutların reveransı
Ölüm öncesi bir sihir
Boykot ederken ömürlük mührü
Nasıl veya kim için,
Deseler bile
Sadece kendimize yatkın bir kelim
Belki kerameti
Belki nedameti
Yüksünen sıfattan
Geriye kalan izler.

Hazandan ziyade
Hüznün dansı;
Büyüdükçe efkâr
Gölgeli başlıkların
Kara tahtası:
Her güne özel
Yürekte nefse akan
Aslına sirayet eden
Yine demeyi, resmeden

Boş bir sayfa:
Dolmayı arz eden
Arş-ı alaya çıktıkça acısı
Sondan yana tüm derdi.

Yeter ki, bitsin ömür;
Kalalım bir başımıza
Ruhun çıtası en yüksekte
Aşkın dansı bir bukle de olsa
Zamanın hicvine tutsak
Yandan çarklı şarkılarda
Buz dansı yapan
İmgelerden çalıp
Bir gölgeyi sahiplenmek;
Kayıpların istilasında
İdame eden hüzne delalet
Peçeli yüzü mahremin:
Gönülden gönle uzanan
Seyrinde onca duygunun,
Kararsa da yüzü göğün.

Sadece fitratın coşkusu
Belki deli öfkesi
Ne çok kifayetsiz yarımada
Asla aslına sahip çıkamamanın tekerinde
Bir sekans yine
Doğasında insanın
Dününe rahmet yükleyip
Açtııkça arasını
Aşkın Huda'sı
Ömrün cefası

Geldik, gördük.
Sunduk da yürekte saklı
Kala kala kaldık bir başımıza
Yeterse bir dizeye daha denk düşeriz
Gecenin bir vakti:
Doyumsuz satırlardan nasiplenip
Öykündük sakilce

En derinde
Tezat bir şarkıyı sahiplenip
Sustuk birdenbire:
Göğün reçinesi
Yerin tayfası
Ne çok cahil imge
Adeta zümresi şiirin
Bir batıp bir çıktık;
Bir konuştuk bin sustuk:
Deli fitrat
Cüssesi pek bir yorgun.

Ah, o mizaç:
Kalemle doğduk
Ve öldük de
Yaşadığımızı biat bunca kelime:
Şimdi gitmenin tam vakti
Gün ağarmadan
Daldık uykuya
Sefanın sunumu
Yaza yaza
Aşka meylettik
Bir tükendik bir tüketildik.